

Jeg tror, at en saadan Overveielse maatte føre til, at der ogsaa toges en Bestemmelse om fortifikatoriske Anlæg der.

Jeg beklager endnu en Gang, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ikke er her, thi jeg ønskede at takke ham meget for den overordentlig smigrende Omtale, han lod min Person vederfares. Det ærede Medlem var saa god at sige, at han stillede mig høit. Det var jo alene for Sjældenhedens Skyld overordentlig smigrende. Naturligvis lod det ærede Medlem mig strag føle, at der var Forskjel paa Kong Salomon og Jørgen Hattemager; og at det ærede Medlem naturligvis var Kong Salomon og jeg Jørgen Hattemager, og saaledes blev altsaa Resultatet deraf, at det ærede Medlem, trods sin høie Mening om mig, slet ikke kunde have Noget med de Forslag at gjøre, hvori jeg havde haft den Fornøielse at deltage. Det minder mig noget om en lille Epifode, der fandt Sted her i Thinget for længere Tid siden. Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) var en Gang under Forsvarsagens Behandling saa god at yttre, at han var meget tilføjelig til at modtage Oplysninger fra min Side og rette sin Mening efter, hvad jeg maatte fremføre, men det interessante Resultat deraf var rigtignok dette, at det ærede Medlem kort efter stemte for Flertallets Forslag, og det af den Grund, at „de vare ikke saa gale som mine“. Det forekommer mig, at de to ærede Medlemmers Stilling til mig er saa temmelig den samme, og jeg skal da kun bemærke, at, hvor overordentlig en Pris jeg end sætter paa at blive stillet høit af de ærede Medlemmer, saa vilde jeg dog gjerne renoncere derpaa, hvis det kunde medføre, at de Herrer noget mere fulgte de Forslag, jeg har den Ære at fremsætte. Jeg vilde sætte den første Høide og den anden Tilflutning i samme Forhold til hinanden som en Regnepenge til et Guldstykke. — Hvad nu min Stilling til selve det foreliggende Forslag angaar, da skal jeg bemærke, at jeg med største Fornøielse skulde tiltræde det, dersom jeg paa nogen Maade kunde se, at det kunde stifte nogen Nytte; men naar man ser lidt nøiere paa, hvad dets Tendens er, maa det erkjendes — aldeles affet fra disse Sidegrunde, der kunne være for Forslagets Fremkomst, jeg gaar kun ind paa Forslaget, som det foreligger — at være denne, at Udvalget, naar Betænkningen er vendt tilbage til det, skal begynde at anstille Undersøgelser og derpaa fremkomme med et nyt Forslag. Nu vil jeg for det Tilfælde, at det Forslag, der bebudedes fra det ærede Medlem fra Slagelse (Lauher), om, at Udvalget skulde begynde disse Undersøgelser arbejder efter Paaste, ikke maatte blive vedtaget, gjerne vide, hvorledes man egentlig tænker sig, at Udvalget skulde anstille disse Undersøgelser. Jeg beder de Herrer i Tankerne gjen-nemgaa det smagfulde og righoldige Udvalg af

Baner, som vi have hørt fremsætte af ærede Medlemmer i Løbet af Forhandlingerne, og dernæst erindre, at man ikke vil vedtage disse Baner, undtagen de ere undersøgte paa Stedet. Men hvorledes skal Udvalget nu bære sig ad med at gjøre dette? Det kan jo ikke være Meningen, at Udvalget selv skulde undersøge Banerne paa Stedet. Er Meningen da den, at Udvalget skulde bewirke Ingeniørens udsendte for at foretage Undersøgelserne? Selv om nu dette Sidste kunde tænkes, saa kunde Udvalget jo ikke komme til at arbejde, før disse Ingeniører kom hjem igjen, og det forekommer mig derfor, at Sagens Tilbagevisning til Udvalget er fuldstændig ørkesløst. Den rimeligste Maade at tage Sagen paa, naar man ikke ønsker at fremme den paa sædvanlig Maade, vilde — deri maa jeg give den ærede Conseilpræsident Ret — være den, at henvise den til Regjeringens nærmere Prøvelse. Jeg vil derfor stemme mod det foreliggende Forslag, da jeg anser det for at være fuldstændig til Unytte, og jeg for mit Vedkommende agter ikke at deltage i de Forhandlinger, der muligvis maatte kunne forekomme i Udvalget i Anledning af Forslagets Vedtagelse. Jeg vilde anse den Tid, der anvendtes paa saadanne Forhandlinger, som fuldstændig spildt, og jeg tror, at Tiden kan anvendes bedre end til ørkesløse Forsøg, der ikke føre til noget som helst Resultat. Jeg vil ogsaa have anset det for ganske rimeligt og naturligt, om det ærede Flertal, som jeg formoder, at den ærede Forslagsstiller ved denne Leilighed repræsenterer, i det Mindste for den overveidende Del, naar det ikke var tilfreds med Flertallets Betænkninger, men mente, at alle disse forskjellige Linier burde oplyses nøiere, før man tog sin Beslutning, havde bestemt sig til at standse Sagen ved en Dagsorden og henvist den til kommende Liber. Det praktiske Resultat af det foreliggende Forslags Vedtagelse vil jo i ethvert Tilfælde være dette — og det er en af Grundene, hvorfor jeg er bestemt imod Forslaget — at der faktisk ikke bliver gjort Noget i Aar, og, naar alle disse Undersøgelser skulde tilveiebringes, heller ikke næste Aar eller næstnæste Aar; det kan man være overbevist om, selv om den ærede Ministers Erklæring ikke forelaa. Jeg anser imidlertid Udviklingen af Landets Jernbanenet for at være saa vigtig og betydningsfuld for Befolkningens Interesser, at jeg ikke kan slutte mig til noget Forslag, der ad direkte eller indirekte Veie har til Maal at sinke Jernbanefagens Fremgang eller forhindre dens fornøftige og hensigtsmæssige Udvikling.

Lauher: Efter hvad der er mig meddelt, yttrede den ærede Ordfører i Begyndelsen af sit Foredrag, at Mindretallets Bemærkning i Betænkningen kun gjælder rene lokale Interesser; men at den er uberettiget — jeg tror næsten, han skal have sagt insinuerende — naar den anvendes paa